

INFORMACJA DLA AUTORÓW O PRZYGOTOWANIU MATERIAŁÓW DO PUBLIKACJI W „PAŃSTWIE I PRAWIE”

I Uwagi ogólne

- 1.** Materiały nadesłane do „Państwa i Prawa” (artykuł, glosa, przegląd orzecznictwa, recenzja, wspomnienie, sprawozdanie) powinny mieć następujące parametry: czcionka 12 pkt (Times New Roman); interlinia 1,5; wcięcie akapitowe 1,25 cm; wyrównanie do lewego i prawego marginesu. Należy wprowadzić numerację stron.
- 2.** W materiale należy stosować przypisy dolne o następujących parametrach: czcionka 10 pkt (Times New Roman); interlinia 1,0; brak wcięcia akapitowego; wyrównanie do lewego i prawego marginesu. Przypisy powinny być ponumerowane liczbami arabskimi. Stosuje się numerację ciągłą zaczynającą się od 1.
- 3.** Nie należy uzyskiwać wcięcia akapitowego przez wielokrotne naciśnięcie spacji. Efekt ten osiąga się przy pomocy opcji wcięcia akapitowego. Nie należy też wyrównywać tekstu do prawego i lewego marginesu przy użyciu spacji.
- 4.** Niedopuszczalne jest wymuszanie końca wersu przy pomocy tzw. twardego albo miękkiego enter (shift + enter). Jeżeli na końcu wersu znajdzie się wyraz jednoliterowy, należy go tam pozostawić. Nie należy stosować twardych spacji.
- 5.** W materiale stosuje się nawiasy półokrągłe (nie ukośniki) oraz cudzysłowy polskie. W żadnym wypadku nie należy zastępować cudzysłowu podwójnym przecinkiem lub apostrofem. W przypadku cudzysłowów ostrokątnych należy zastosować odpowiednie znaki z tabeli znaków (tj. «...»), a nie podwojone znaki mniejszości i większości (tj. <<...>>).
- 6.** Nie należy umieszczać spacji między wyrazem a następującymi znakami interpunkcyjnymi: kropką, przecinkiem, średnikiem, dwukropkiem, wykrzyknikiem, znakiem zapytania. Ponadto spacji nie powinno też być między cudzysłowem otwierającym a pierwszym wyrazem oraz między ostatnim wyrazem a cudzysłowem zamykającym. Ta sama zasada dotyczy nawiasów.
- 7.** Przypis rozpoczyna się wielką literą, a kończy kropką lub innym znakiem interpunkcyjnym.
- 8.** Jeśli materiał jest podzielony na numerowane fragmenty, należy zachować konsekwencję i albo nadać śródtytuły (pisane kursywą) wszystkim fragmentom, albo nie nadawać ich wcale. Żaden śródtytuł nie może brzmieć tak samo jak tytuł opracowania. Krótkich podsumowań nie należy numerować, lecz oddzielić od reszty tekstu gwiazdką. Nie jest też wymagane numerowanie krótkich (zwykle jednoakapitowych) wprowadzeń, precyzujących cel artykułu.
- 9.** Dopuszczalne jest wprowadzanie w materiale jednego szczebla podziału (fragmenty ponumerowane liczbami arabskimi). Ze względu na konieczność zapewnienia czytelności tekstu nie stosuje się dalszego podziału (np. „2.1.1.4”).
- 10.** Daty zapisuje się przy użyciu liczb arabskich z użyciem skrótu „r.” na oznaczenie roku (np. 10.06.2016 r.). Poszczególne części daty należy oddzielić kropką. Nie wprowadza się daty zwrotem „z dnia” (np. „rozporządzenie z 10.03.2004 r. zamiast „rozporządzenie z dnia 10 marca 2004 roku”).

11. Należy precyzyjnie oznaczyć na pliku tekstowym kursywy oraz indeksy górne i dolne. W PiP nie stosuje się wyróżnień oznaczanych boldem. Niedopuszczalne jest stosowanie spacjowania jako rozstrzelenia.

12. W anglojęzycznych słowach kluczowych kursywą zaznacza się wyrazy, a nie przecinki.

II Powoływanie aktów prawnych

1. Gdy w materiale powoływane są akty prawne, należy w przypisie wskazać miejsce ich publikacji. Nie dotyczy to aktów konstytucyjnych oraz kodeksów. Odsyłacz umieszczamy po ostatnim wyrazie nazwy aktu. Jeżeli pełna nazwa aktu występuje w przypisie, miejsce publikacji podajemy po nazwie w nawiasie. Ponadto:

- w przypadku skrótów Dz.U., Dz.Urz. lub M.P. nie stosuje się spacji między członami skrótu;
- rok wydania Dziennika Ustaw lub Monitora Polskiego zaznacza się tylko wtedy, gdy jest inny niż rok wydania aktu normatywnego;
- skrót Nr należy rozpocząć wielką literą;
- w przypadku zmian: ze zm. (nie: z późn. zm.);
- w przypadku tekstu jednolitego: t.j. (umieszczany przed nazwą publikatora).

Przykłady:

¹ T.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1299 ze zm. (dalej: p.p.z.m.).

² Ustawa z 27.07.2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 572 ze zm.).

³ Ustawa z 25.06.2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U., poz. 1064 ze zm.).

⁴ Ustawa z 29.09.1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 395 ze zm.).

⁵ Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z 4.11.1950 r. (Dz.U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.).

⁶ Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 30.07.1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. M.P. z 2012 r., poz. 32 i 819 ze zm.).

⁷ Rozporządzenie Ministra Środowiska z 14.06.2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 112).

⁸ Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 20.06.2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100, poz. 908).

⁹ Uchwała nr 165 Rady Ministrów z 12.08.2014 r. w sprawie przyjęcia Krajowego Programu Przeciwdziałania Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu 2020 (M.P., poz. 787).

2. W przypadku aktów prawnych Unii Europejskiej należy podać typ aktu, jego numer (zgodnie z oryginalnym zapisem w Dz.Urz.), organy wydające, datę wydania, nazwę oraz miejsce publikacji w następującym formacie:

Przykład:

¹ Dyrektywa 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 17.11.2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.Urz. UE L 345, s. 90).

² Rozporządzenie 1/2003 Rady z 16.12.2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.Urz. UE L 2003, s. 1–25).

³ Decyzja 2005/370 Rady z 17.02.2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.Urz. UE L 124, s. 1–3).

III Powoływanie orzeczeń

1. W przypadku krajowych orzeczeń sądowych należy wskazać rodzaj orzeczenia (wyrok, postanowienie, uchwała itp.), datę i sygnaturę (bez dodatku „sygn. akt”). Podaje się również miejsce publikacji orzeczenia, stosując powszechnie znane skróty nazw zbiorów orzeczeń: OSP, OSA, OSNC, OSNKW itp. Dopuszcza się podanie – zamiast miejsca publikacji – numeru stosowanego w elektronicznej bazie danych (np. LEX nr 14587). Niedopuszczalne jest odsyłanie do innego rodzaju elektronicznych źródeł, w szczególności do stron internetowych z bazami danych orzeczeń SN, NSA lub TK (np. IPO, CBOSA).

Cytując orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, należy zawsze wskazać miejsce publikacji w zbiorze OTK; w przypadku orzeczeń publikowanych w 2002 r. lub później podaje się też serię (A lub B).

Przykład:

¹ Wyrok SN z 12.03.2008 r., I CSK 430/07, OSNC 2009, nr 5, poz. 75.

² Postanowienie TK z 27.09.2005 r., U 2/05, OTK-A 2005, nr 8, poz. 96, cz. II, pkt 2.

³ Wyrok TK z 3.12.2015 r., K 34/15, OTK-A 2015, nr 11, poz. 185, cz. III, pkt 6.12.

⁴ Wyrok NSA z 24.10.2000 r., V SA 613/00, OSP 2001, nr 5, poz. 82.

⁵ Wyrok SA w Krakowie z 23.04.1998 r., II AKa 48/98, LEX nr 35155.

W wypadku kolejnego powołania w tekście tego samego orzeczenia należy tylko pominąć miejsce publikacji.

Przykład:

¹ Wyrok TK z 12.12.2011 r., P 1/11, OTK-A 2011, nr 10, poz. 115.

² Wyrok TK z 12.12.2011 r., P 1/11.

³ Wyrok SN z 12.03.2008 r., I CSK 430/07, OSNC 2009, nr 5, poz. 75.

⁴ Wyrok SN z 12.03.2008 r., I CSK 430/07.

⁵ Wyrok SA w Krakowie z 23.04.1998 r., II AKa 48/98, LEX nr 35155.

⁶ Wyrok SA w Krakowie z 23.04.1998 r., II AKa 48/98.

2. W przypadku orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, powszechnie dostępnych w bazie HUDOC, należy podać: datę wydania orzeczenia, nazwę sprawy ze skrótem v. i nazwą kraju po polsku, numer skargi oraz konkretny fragment (pkt) orzeczenia. Wskazywanie miejsca

publikacji jest zbędne. Rozstrzygnięcia o dopuszczalności skargi (ang. *decisions*) powinny być oznaczone jako postanowienia (nie: decyzje).

Przykład:

¹ Wyrok ETPC z 25.05.1993 r., *Kokkinakis v. Grecja*, skarga nr 14307/88, pkt 33.

² Wyrok ETPC z 6.12.2012 r., *Michaud v. Francja*, skarga nr 12323/11, pkt 115.

³ Zdanie odrębne sędziów A. Sajó, I. Karakaş, P. Lemmens, H. Jäderblom, F. Vehabović, D. Dedov, A. Saiz Arnaiz do wyroku Wielkiej Izby ETPC z 12.06.2014 r., *Fernández Martínez v. Hiszpania*, skarga nr 56030/07, pkt 12.

Jeżeli ten sam wyrok jest cytowany kolejny raz w tekście wystarczające jest powołanie jego nazwy i ewentualnie fragmentu, do którego odnosi się przypis.

Przykład:

¹ Wyrok ETPC z 6.12.2012 r., *Michaud v. Francja*, skarga nr 12323/11, pkt 115.

² *Michaud v. Francja*, pkt 120.

3. W przypadku orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy podać: datę wydania orzeczenia, sygnaturę sprawy, jej nazwę ze skrótem v., identyfikator ECLI i punkt uzasadnienia.

Przykład:

¹ Wyrok TS z 13.05.2015 r., C-516/13, *Dimensione Direct Sales Srl, Michaele Labianca v. Knoll International SpA*, ECLI:EU:C:2014:76, pkt 39.

² Postanowienie Sądu z 13.03.2015 r., T-673/13, *European Coalition to End Animal Experiments (ECEAE) v. Europejska Agencja Chemikaliów*, ECLI:EU:T:2015:167, pkt 2.

³ Wyrok SPI z 26.01.2005 r., T-193/02, *Piau v. Komisja*, ECLI:EU:T:2005:22.

⁴ Opinia RG P. Mengozziego z 12.06.2015 r., C-491/13, *Mohamed Ali Ben Alaya v. Niemcy*, ECLI:EU:C:2014:1933, pkt 19.

Jeżeli ten sam wyrok jest cytowany kolejny raz w tekście, wystarczające jest powołanie numeru sprawy oraz jej nazwy i ewentualnie fragmentu, do którego odnosi się przypis.

Przykład:

¹ Wyrok TS z 13.05.2015 r., C-516/13, *Dimensione Direct Sales Srl, Michaele Labianca v. Knoll International SpA*, ECLI:EU:C:2014:76, pkt 39.

² *Dimensione Direct Sales Srl, Michaele Labianca v. Knoll International SpA*, pkt 50.

³ Opinia RG P. Mengozziego z 12.06.2015 r., C-491/13, *Mohamed Ali Ben Alaya v. Niemcy*, ECLI:EU:C:2014:1933, pkt 19.

⁴ Opinia RG P. Mengozziego z 12.06.2015 r., pkt 30.

4. W przypadku innych sądów zagranicznych lub międzynarodowych należy podać dane dotyczące orzeczenia w formie dostosowanej do niniejszych wytycznych. W wypadku sądów, które mają powszechnie ustalony sposób powoływania swoich orzeczeń (np. Sąd Najwyższy USA) należy stosować się do zwyczajowego zapisu.

Przykłady:

¹ Wyrok MTS z 27.06.1986 r., *Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua (Nicaragua v. United States of America)*, ICJ Reports 1986, s. 94–97, par. 176–181

² Wyrok MTS z 6.11.2003 r., *Oil Platforms (Islamic Republic of Iran v. United States of America)*, ICJ Reports 2003, s. 196–197, par. 74.

³ Wyrok Trybunału Arbitrażowego z 8.07.2016 r., *Philip Morris Brand Sàrl (Switzerland), Philip Morris Products S.A. (Switzerland) and Abal Hermanos S.A. (Uruguay) v. Oriental Republic of Uruguay*, ICSID nr ARB/10/7, pkt 235.

⁴ *Dennis v. United States*, 341 U.S. 494 (1951).

⁵ Competition Appeal Tribunal, *BSkyB v. Ofcom* [2012] CAT 20, pkt 84.

⁶ *Dunsmuir v. New Brunswick* (2008) 291 D.L.R. (4th) 577, 602 (Can.).

⁷ Wyrok FTK z 30.06.2009 r., BVerfGE 123, 267.

IV Przypisy bibliograficzne

1. Odesłanie do książki. Zapis należy wykonać według następującego schematu: inicjał imienia i pełne nazwisko autora; po przecinku tytuł publikacji zapisany *kursywą*; miejsce i rok wydania; strona lub zakres stron. W przypadku pracy zbiorowej stosuje się następujący zapis: tytuł publikacji zapisany *kursywą*; skrót „red.”, a następnie inicjał imienia i pełne nazwiska redaktora (redaktorów); miejsce i rok wydania.

Przykłady:

¹ E. Łętowska, *Bezpodstawne wzbogacenie*, Warszawa 2000, s. 50 i n.

² *Bezpośrednie stosowanie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*, red. K. Działocha, Warszawa 2005, s. 27.

³ P. Bastid, *Sieyès et sa pensée*, Paris 1970, s. 429–446.

⁴ H. Kelsen, *O istocie i wartości demokracji*, tłum. F. Turynowa, Księgarnia Powszechna 1936, s. 41.

2. Odesłanie do artykułu w pracy zbiorowej. Zapis należy wykonać według następującego schematu: inicjał imienia i pełne nazwisko autora; po przecinku tytuł artykułu zapisany *kursywą*; „[w:]”; dalej jak w przypadku pracy zbiorowej (por. pkt wyżej).

Przykład:

¹ E. Łętowska, *Nieodczowność wykładni dynamicznej przy ocenie reżimu prawnego Kościelnej Komisji Majątkowej (przyczynek do braków w metodach prawniczej analizy problemu)*, [w:] *Prawne granice wolności sumienia i wyznania*, red. R. Wieruszewski, M. Wyrzykowski, L. Kondratiewa-Bryzik, Warszawa 2012, s. 144–162.

² W. Wróbel, [w:] *Kodeks karny. Część ogólna, t. I, Komentarz do art. 53–116*, red. W. Wróbel, A. Zoll, Warszawa 2016, s. 31–32.

³ K. Buchała, [w:] K. Buchała, A. Zoll, *Kodeks karny. Część ogólna, t. I, Komentarz do art. 1–116 kodeksu karnego*, Kraków 1998, s. 377.

⁴ B. Michalski, [w:] *System Prawa Karnego, t. 10, Przestępstwa przeciwko dobrom indywidualnym*, red. J. Warylewski, Warszawa 2012, s. 307–308.

⁵ A.M. Świątkowski, *Kognicja sądów pracy*, [w:] *System prawa pracy*, t. 6, *Procesowe prawo pracy*, red. K.W. Baran, Warszawa 2016, s. 317 i n.

⁶ J. Cohen, *Deliberation and Democratic Legitimacy*, [w:] *The Good Polity: Normative Analysis of the State*, red. A. Hamlin, Ph. Petit, Basil Blackwell 1989, s. 21, 28.

⁷ L. Garlicki, *uwaga 2 do art. 194*, [w:] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*, t. IV, red. L. Garlicki, Warszawa 2005, s. 2.

⁸ A. Mączyński, J. Podkowik, *uwaga 3 do art. 194*, [w:] *Konstytucja RP*, t. II, *Komentarz do art. 87–243*, red. M. Safjan, L. Bosek, Warszawa 2016, s. 1284.

3. Odesłanie do artykułu w czasopiśmie. Zapis należy wykonać według następującego schematu: inicjał imienia i pełne nazwisko autora; po przecinku tytuł artykułu zapisany *kursywą*; tytuł czasopisma; oznaczenie rocznika i numeru (np. 2015, nr 3); ewentualnie strona lub zakres stron. Tylko w przypadku czasopism nieregularnych dopuszczalne jest podanie tomu zamiast numeru lub zeszytu (np. 1992, t. XI; 2001, vol. 4). Zapis zagraniczny rocznika, tomu i numeru należy przeformułować tak, by odpowiadał standardowi polskiemu. Nie stosuje się żadnych skrótów nazw czasopism. Jedynie w wypadku „Państwa i Prawa” używa się skrótu „PiP”. Pozostałe nazwy czasopism zawsze należy podawać w rozwiniętej postaci.

Przykłady:

¹ B. Górowska, *Dziesięciolecie obowiązywania konkordatu polskiego z 1993 r.*, PiP 2008, nr 4, s. 32.

² W. Schön, *The Mobility of Companies in Europe and the Organizational Freedom of Company Founders*, *European Company and Financial Law Review* 2006, nr 2, s. 10.

³ E. Zwierzchowski, *Z zagadnień legitymizacji sądownictwa konstytucyjnego*, *Acta Universitatis Wratislaviensis* 1997, nr 1963, *Prawo CCLVII*, s. 10.

⁴ J. Waldron, *Judges as Moral Reasoners*, *International Journal of Constitutional Law* 2009, vol. 7, nr 1, s. 21–24.

⁵ H. Kelsen, *Wesen und Entwicklung der Staatsgerichtsbarkeit*, *Veröffentlichungen der Vereinigung der Deutschen Staatsrechtslehrer* 1929, nr 5, s. 30.

⁵ B. Winters, *Logic and Legitimacy: The uses of constitutional argument*, *Case Western Reserve Law Review* 1997–1998, vol. 48, s. 279–280.

⁶ Z. Mielnik, *Przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu w ujęciu nowego kodeksu karnego*, *Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny* 1997, nr 4, s. 21.

4. Cytowanie ponowne. Obowiązują następujące zasady: a) jeśli dana praca cytowana jest po raz pierwszy, podaje się pełny opis; b) jeśli dana praca była już cytowana w tekście – niezależnie od tego, czy jest to jedyna czy jedna z wielu prac tego autora cytowana w tekście – stosuje się zapis: inicjał imienia (imion) i nazwisko, przecinek, skrót tytułu, numery stron; c) nie stosuje się zapisów: idem.; ibidem.; op. cit.; tamże; tenże; też.

Przykłady:

¹ E. Łętowska, *Bezpodstawne wzbogacenie*, Warszawa 2000, s. 50 i n.

² E. Łętowska, *Bezpodstawne...*, s. 130.

³ R.M. Małajny, *Trzy teorie podzielonej władzy*, Warszawa 2001, s. 10; R.M. Małajny, *Idea rozdziału władzy państwowej i jej interpretacje*, *Przegląd Sejmowy* 2009, nr 1, s. 30.

⁴ R.M. Małajny, *Trzy teorie...*, s. 424; R.M. Małajny, *Idea...*, s. 2.

⁵ K. Buchała, [w:] K. Buchała, A. Zoll, *Kodeks karny. Część ogólna, t. I, Komentarz do art. 1–116 kodeksu karnego*, Kraków 1998, s. 377.

⁶ K. Buchała, [w:] K. Buchała, A. Zoll, *Kodeks...*, s. 378.

⁷ B. Michalski, [w:] *System Prawa Karnego*, t. 10, *Przestępstwa przeciwko dobrom indywidualnym*, red. J. Warylewski, Warszawa 2012, s. 307–308.

⁸ B. Michalski, [w:] *System...*, t. 10, s. 309.

⁹ W. Wróbel, [w:] *Kodeks karny. Część ogólna, t. I, Komentarz do art. 53–116*, red. W. Wróbel, A. Zoll, Warszawa 2016, s. 31–32.

¹⁰ W. Wróbel, [w:] *Kodeks...*, red. W. Wróbel, A. Zoll, s. 32.

¹¹ L. Garlicki, *uwaga 2 do art. 194*, [w:] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*, t. IV, red. L. Garlicki, Warszawa 2005, s. 2.

¹² L. Garlicki, *uwaga 3 do art. 194*, [w:] *Konstytucja...*, t. IV, s. 4.

¹³ A. Mączyński, J. Podkowik, *uwaga 3 do art. 194*, [w:] *Konstytucja RP*, t. II, *Komentarz do art. 87–243*, red. M. Safjan, L. Bosek, Warszawa 2016, s. 1284.

¹⁴ A. Mączyński, J. Podkowik, *uwaga 3 do art. 194*, [w:] *Konstytucja...*, t. II, s. 1280.

5. Powoływanie materiałów elektronicznych. W przypadku powoływania materiałów opublikowanych na stronach internetowych, należy podać: a) w zależności od rodzaju materiału: jego nazwę kursywą lub dane autora i tytuł tekstu (kursywą); b) adres strony, c) w nawiasie datę ostatniego dostępu do niej poprzedzoną słowem „dostęp:”. W przypadku wpisów na blogach po nazwisku autora i tytule tekstu należy podać także nazwę blogu oraz datę publikacji. W przypadku dokumentów programowych, informacji opracowanych przez poszczególne organy lub instytucje dane, nazwę instytucji podaje się po tytule dokumentu.

Przykłady:

¹ A. Śledzińska-Simon, *Poland's Constitutional Tribunal under Siege*, Verfassungsblog, 4.12.2015 r. (<http://verfassungsblog.de/polands-constitutional-tribunal-under-siege>; dostęp: 2.02.2016 r.)

² M. Bernatt, *Effectiveness of Judicial Review in the Polish Competition Law System and the Place for Judicial Deference* (<https://ssrn.com/abstract=2896823>; dostęp: 13.02.2017 r.).

³ Ministerstwo Sportu, *Strategia rozwoju sportu w Polsce do roku 2015*, Warszawa 2007 ([http://archiwum-ukie.polskawue.gov.pl/HLP%5Cfiles.nsf/0/D0E768D1C8CB4F1EC1257346002D1779/\\$file/Strategia_rozwoju_sportu_2015.pdf?Open](http://archiwum-ukie.polskawue.gov.pl/HLP%5Cfiles.nsf/0/D0E768D1C8CB4F1EC1257346002D1779/$file/Strategia_rozwoju_sportu_2015.pdf?Open); dostęp: 2.02.2016 r.).

⁴ Dane o aktualnej liczbie ratyfikacji protokołu są dostępne na stronie: <http://www.coe.int/en/web/conventions/> (dostęp: 2.02.2016 r.).

⁵ Uchwała Kolegium NSA z 27.04.2016 r. (<http://www.nsa.gov.pl/komunikaty/uchwala-kolegium-naczelnego-sadu-administracyjnego-z-dnia-27-kwietnia-2016-r,news,4,309.php>; dostęp: 26.08.2016 r.).

⁶ Sejm IV kadencji, druk sejmowy nr 329.

⁷ Senat III kadencji, druk senacki nr 321.

⁸ Opinia 833/2015 Komisji Weneckiej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 25.06.2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym Rzeczypospolitej Polskiej, przyjęta na 106. sesji plenarnej (Wenecja, 11–11.03.2016 r.), CDL-AD(2016)001.

⁹Zalecenie 5320/2017 Komisji (UE) z 26.07.2017 r. w sprawie praworzędności w Polsce uzupełniające zalecenia (UE) 1374/2016 oraz 146/2017 C(2017)5320 final.

6. Inne uwagi. Należy zwrócić uwagę, że: a) nie podaje się nazwy wydawnictwa; wyjątkowo dopuszczalne jest podanie nazwy „Ossolineum”; b) nie wskazuje się numeru wydania (wystarczy miejsce i rok publikacji); c) tytuły ksiąg pamiątkowych różnią się niekiedy dość znacznie i warto je dokładnie sprawdzić („ku czci” lub „poświęcona pamięci”; „z okazji 70-lecia urodzin” lub „z okazji jubileuszu”; „prof.” lub „Profesora” itp.); d) zamiast „szerzej na ten temat” wystarczy napisać „szerzej”; e) stosuje się skrót „zob.” (nie: „patrz”, „*vide*”);

Usunięciu innych wątpliwości może służyć lektura jednego z najnowszych numerów „Państwa i Prawa”.